

Sigende er vist ogsaa flet med Hensyn til det Vandværk, der skal indrettes for en ringe Del af Frederiksbergs Beboere, og som ogsaa forudsætter Anvendelsen af en stor Mængde Penge. Statterne ere i Frederiksberg Kommune voxede meget stærkt, Byrderne og Udgifterne i det Hele taget ligeledes, og under nedadgaende Forhold i Landet og navnlig i Hovedstaden kender jeg ingen Kommune, der er mere vanskelig flet end Frederiksberg Kommune. Thi medens den i gode Aaringer kan faae alle sine Leiligheder besatte, altsaa faae Statterdere ind i Kommunen, er det naturligt, at, naar Forholdene ere uheldige for Kjøbenhavn, og Prisen paa Leiligheder gaar ned, vil den store By trække Beboerne til sig, og Statterderne drage bort fra Frederiksberg, medens de kommunale Udgifter vedblive at være de samme. Jeg kan derfor meget godt forstaa, at der i Frederiksberg Kommune er en Opposition og en meget betydelig Opposition imod de Foranstaltninger, der gaar ud paa at binde Kommunen til en saa uhyre Gjæld under disse Forhold, og at man ikke er ganske ligegyldig ved, at Nøgden uden Overveelse af de bagved et saadant Forslag liggende Forhold gaar ind paa Sagen. Jeg har omtalt dette Forhold i Forbindelse med den her foreliggende Sag, men jeg drifter mig dog ikke til at modsætte mig Lovforslaget. Det er imidlertid atter et Vidnesbyrd om, at et saadant Lovforslag kan give god Anledning til at fordrø Oplysninger, som man maaste ellers ikke fik, om Indenrigsministerens Fremgangsmaade ved Benyttelsen af det ham tilkommande Overtilsyn over kommunale Anliggender. Det er jo ingen ligegyldig Bestemmelse, hverken i vore kommunale Love og i vor Grundlov, at Kommunerne have Ret til at styre deres egne Anliggender under Statens Tilfyn, og det er heller ikke en ligegyldig Bestemmelse, hvorledes et saadant Tilfyn varetages fra den paagjældende ansvarlige Ministers Side. Jeg har ikke troet at burde tilbageholde disse mere almindelige Bemærkninger om denne Sag. Jeg vil forresten ønske, at man med Hensyn til hele dette Forhold kunde faae en Lov til Behandling, der gjorde Frederiksberg og Kjøbenhavn til een Kommune, thi det vilde formentlig være det Naturligste, eftersom Forholdene ere.

Formanden (Kraabbe): Medens jeg ikke bestrider Berettigelsen af at hente sine Betragtninger for eller imod Vedtagelsen af Forslaget fra de Forhold, som det ærede Medlem her fremdrager, kan jeg dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at saadanne Betragtninger i hvert Tilfælde mindre have deres Plads ved 2den Behandling.

Berg: Det vil jeg gjerne tro, at den ærede Formand har Ret i, men jeg har tilladt mig indenfor den Grændse, indenfor hvilken den

ærede Formand har givet mig Frihed til at udtale mig, at fremsætte disse Betragtninger her, fordi det er muligt, at lignende Betæneligheder kunde være tilfede hos Andre; vi have jo en Behandling senere og kunne da faae det hele Spørgsmaal nærmere oplyst, dels forsaavidt angaar Nødvendigheden af et saa betydeligt Laan, dels forsaavidt angaar Ministerens Forhold og hele Stilling med Hensyn til de omhandlede Foranstaltninger. Det er derfor, jeg har forberedt Sagen nu, idet jeg for mit Vedkommende — forsaavidt Andre maatte mene det Samme — vil forbeholde mig min endelige Stilling til Sagen ved en senere Behandling, inden den bliver afsluttet her.

Finansministeren (Estrup): Jeg vil kun gjøre det ærede Medlem, som nu satte sig, opmærksomt paa, at jeg selvfølgelig ikke kan meddele nogen som helst Oplysning om de paagjældende kommunale Foretagenders Nødvendighed eller Nytte, eller om, med hvor stort Stemmetal Beslutningerne ere tagne o. s. v. Det er Altsammen Ting, der ikke vedkomme mig det allernedste. Lovforslaget forhandles med Finansministeren paa Grund af dets finansielle Betydning, men paa ingen Maade paa Grund af dets kommunale Betydning. Det ærede Medlem gjør opmærksom paa, at Udvalget ikke havde udtalt absolut, at dette Thing aldrig modsatte sig, at lige Begunstigelser tilstodes Kommuner, der søgte Laan til Udførelsen af rent kommunale Foretagender. Det er ganske vist, at Udvalgets Flertal i den Betænkning, som er afgiven af det Udvalg, som behandlede det Lovforslag, der kan betragtes som Indledning til det nu foreliggende, ikke har udtalt sig saa bestemt, men jeg mener dog, at naar Udvalgets Flertal udtrykkelig erindrede om, at Thinget har vist sin Beredvillighed til at give Samtykke til Stempelbegunstigelser, hvor Spørgsmaalet har været om Laan til rent kommunale Diemed, og naar det dertil føier, at i Tilfælde derimod, hvor Laanet har skullet anvendes til andre Formaal, har man taget Sagen under en næiere Overveelse, tror jeg i Virkeligheden, at jeg har været berettiget til at uddrage den Slutning, at Udvalgets Flertals Mening har været den, at man nu ligesom tidligere beredvillig vilde give sit Samtykke til disse Stempelbegunstigelser, forsaavidt Laanet anvendtes til rent kommunale Foranstaltninger. Jeg indrømmer, at det staar ikke saa skarpt og bestemt fremsat i Udvalgets Betænkning, som jeg maaste fremsætte det under Sagens 1ste Behandling; men jeg tror ikke at tage feil i — og det ærede Medlem udtalte heller ikke det Modsatte — at Meningen dog har været den, at, hvor Laanet kun anvendtes til Udførelse af rent kommunale Foranstaltninger, der havde man hidtil været beredvillig til at yde Begunstigelserne og